

Sygn. akt II CZ 94/08

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSA Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa T.D.

przeciwko BP. Spółce Akcyjnej

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 lutego 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 lipca 2008 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej BP. S.A. Podstawą odrzucenia apelacji było to, że pomimo wezwania pozwana nie usunęła braku, w postaci przedstawienia należytego pełnomocnictwa do wniesienia apelacji przez ustanowionego przez nią pełnomocnika. W zażaleniu na to postanowienie strona pozwana wniosła o jego uchylenie wskazując, że wnoszący apelację pełnomocnik był umocowany do jej wniesienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Z pełnomocnictwo z dnia 10 stycznia 2008 r. jakiego pozwana udzieliła radcy prawnemu M.K. wynika, że był on umocowany do reprezentowania pozwanej w sprawie z powództwa T.D., wytoczonego przed Sądem Rejonowym w Ś. Wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego, takie określenie umocowania nie wskazuje, że pełnomocnictwo to upoważniało pełnomocnika tylko do reprezentowania pozwanej przed Sądem Rejonowym. Było to umocowanie do reprezentowania pozwanej w sprawie, która co prawda wytoczona została przed sądem rejonowym, lecz trwała nadal po wniesieniu apelacji. Wniesienie apelacji nastąpiło przecież w tak właśnie oznaczonej sprawie. Żądanie od pełnomocnika, aby w tej sytuacji przedstawił dodatkowe umocowanie nie znajduje podstaw prawnych, a tym samym brak było podstaw do odrzucenia apelacji, tym bardziej, że pełnomocnik przedstawił drugie pełnomocnictwo, które także nie budzi zastrzeżeń, skoro udzielnie pełnomocnictwa radcy prawnemu M.K., nastąpiło przez pełnomocnika ustanowionego prawidłowo przez pozwaną, już w czasie gdy mógł on skutecznie ją reprezentować.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.